

Kateheza PMR za FRAMO – Edinost v različnosti

Naj vsak član bratstva dobi list, na katerem je uvodna molitev, odlomek iz sv. Pisma, vprašanja za osebno delo, na drugi strani pa poslanica s še dvema vprašanjema.

Uvodna molitev

*Gospod, naredi me za orodje svojega miru.
Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen.
Kjer je žalitev, naj prinašam odpuščanje.
Kjer je nesloga, naj prinašam edinost.
Kjer je dvom, naj prinašam vero.
Kjer je zmota, naj prinašam resnico.
Kjer je obup, naj prinašam upanje.
Kjer je žalost, naj prinašam veselje.
Kjer je tema, naj prinašam luč.
Učitelj, naj se ne trudim,
da bi me drugi tolažili,
ampak naj sam tolažim;
da bi me drugi razumeli,
ampak naj sam razumem;
da bi me drugi ljubili,
ampak naj sam ljubim.
Kajti ko dajemo, prejemo;
ko odpuščamo, nam je odpuščeno;
in ko umremo, vstanemo v večno življenje. Amen.*

To molitev vsi pripisujejo sv. Frančišku, čeprav je nastala šele na predvečer 1. svetovne vojne. Njen avtor je p. Esther Bouquerel. Originalno besedilo je v francoščini.¹

Sama molitev nas pripravlja na to, da bi vedno bolj postajali orodje miru v božjih rokah.

Uvodna dinamika

Ekstremi: Kje stojiš?

Ta igra se lahko igra v malo večji sobi ali na prostem.

Pred sabo nariši namišljeno črto, tako da sega od enega konca prostora do drugega. Lahko tudi napeljete vrv. Vsak konec bo prikazoval en ekstrem. Če želite, lahko konca za boljše preglednost tudi označite z "leva" in "desna", ali pa s poljubnima barvama, npr. "rdeča" in "modra". Poskrbite da bo dovolj prostora, da lahko vsi ljudje stojijo nekje vzdolž te namišljene črte.

Pri igranju te igre boste vsem zastavili več vprašanj. Vsi bodo nato odgovorili tako, da se bodo postavili nekje vzdolž namišljene črte glede na to, kako močno mnenje imajo o tej temi. Na primer, če boste vprašali ljudi "kava ali čaj?" se bodo ljudje, ki imajo raje kavo postavili

bolj na levo stran, če imajo pa raje čaj, pa se bodo postavili ob desni konec. Če so nevtralni, bodo stali nekje na sredini. Priporočljivo je, da se vodja igre igra zraven.

Lahko si postavite več vrst vprašanj. Na primer:

Zima ali poletje?

Sladko ali slano?

Bi raje pomival posodo ali pral oblačila?

Čokolada ali sadje?

Rad hodim k maši ali ne?

Ali imaš rad brokoli ali ne?

Jutranja ali nočna oseba?

Knjige ali TV?

Bi bil raje majhen ali visok?

Bi bil raje bogat ali lep?

Frančiškovi so kul ali ne?

Mnogo teh vprašanj je lahko zelo smešnih. Vmes si jih lahko izmislite še več, dobro pa bi bilo, da je zadnje takšno kjer se vsi strinjajo. Bistvo pri tej igri je, da spoznamo, da smo si v nekaterih stvareh različni, v drugih pa enaki. Tu je ta različnost v edinosti.

Odlomek iz sv. pisma

Opomin k edinosti (Ef 4, 1-16)

Zato vas jaz, jetnik v Gospodu, opominjam, da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani, v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega. Prizadevajte si, da ohranite edinost Duha z vezjo miru: eno telo in en Duh, kakor ste tudi bili poklicani v enem upanju svojega poklica. En Gospod, ena vera, en krst: en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh. Vsakomur izmed nas pa je bila dana milost po meri Kristusovega daru. Zato je rečeno: Povzpел se je na višavo, ujete peljal ujetnike, dal je darove ljudem. Kaj pa pomeni beseda Povzpел se je, če ne to, da se je prej spustil v spodnje kraje zemlje? On, ki se je spustil, je isti, ki se je vzdignil čez vsa nebesa, da bi napolnil vse. In on je dal, da so nekateri apostoli, drugi preroki, spet drugi evangelisti, spet drugi pastirji in učitelji, da se sveti usposobijo za delo služenja, za izgrajevanje Kristusovega telesa, dokler vsi ne pridemo do edinosti vere in do spoznanja Božjega Sina, do popolnega človeka, do mere doraslosti Kristusove polnosti. Tako ne bomo več nedorasli otroci, ki jih premetava in kot valove razburka vsak veter nauka v človeški zvižčnosti in pretkanosti, v blodnem zavajanju. Pač pa živimo iz resnice v ljubezni, da bomo v vsem rastli vanj, ki je glava, Kristus. Iz njega dobiva rast celotno telo, združeno in spojeno z njim, ob sodelovanju celotnega veziva, po delovanju, v skladu z mero slehernega dela, tako da omogoča rast telesa in gradi samo sebe v ljubezni.

Osebno delo, delo v skupini

Vprašanja:

- Kakšne darove imam? Ali se jih zavedam? Sem zanje hvaležen?
- Sem hvaležen za darove drugih? Ali morda komu kaj zavidam?

- Kako svoje talente razvijam (jih sploh?) in uporabljam za služenje Bogu in občestvu?

Vsak ima recimo 10-15 min časa za osebno delo, nato se razdelijo v skupine, kjer sledi spontana osebna podelitev.

Nato se bratstvo zbere spet skupaj in preberejo poslanico. (Lahko vsak en del)

Poslanica

F

Francišek ni mrtev. Pričujem, da ni mrtev. Mene je prevzel njegov živ zgled. Ne pričujem le jaz. Koliko bratov, sester vseh treh redov je, ki črpa iz njegove žive karizme. Tudi FRAMA sledi njemu, ki je tako močno zaznamoval Cerkev in ves svet. Bil je božji mož, bil je preprost, bil je človeški. Polno je živel svoje življenje in zato ga mnogi občudujemo in mu sledimo.

R

Radost je krepost, ki jo nespametni ne dosežejo. Radost, veselje oziroma sreča ni le čustvo, ki se sem ter tja poraja tistim, ki se jim v življenju, kot rečemo, nasmehne sreča. Ne. Resnična sreča ima veliko skupnega z odločitvijo zanjo in delom tako, da je čutna radost zgolj posledica vrednote, ki nam je pri srcu. Resnična radost je tista, ki temelji na upanju. Upanje kristjana pa je nad vse osrečujoče: večna sreča v večnem življenju. Mar ni to dovolj velik razlog za radost. Franciškovi imamo in pričujemo za to radost.

A

Avtor je avtoriteta. Izbiramo koga bomo poslušali. Izbrali smo avtorja življenja, ki je edini vreden avtoritete. Čeprav je Bog ljubezen in ne potrebuje in ne zahteva, da ga spoštujemo se zavedamo, da je gospodar življenja spoštovanja vreden. Imeti Boga za avtoriteto pomeni najprej reči Bog Bog in nato tako tudi ravnati. Ko rečem Bogu Bog mu priznam, da je to kar je. Ravnati se po njem pa pomeni, da se oklepem tega kar misli On in ne uresničujem tega kar se meni zdi dobro.

M

Mladost je kot vihar, ki te utrdi, da se postaviš na lastne noge. Ko mlad človek pogleda nazaj se zave da je prerasel otroštvo. To ni boleč pogled. Nikdar še nisem srečal mlade osebe, ki bi si želela nazadovanja in otroški status. To bi bilo nad vse otročje. Biti mlad je prehodno obdobje, je realnost in je priložnost.

Mladost je vihar. Ni lahko premagovati viharje življenja a le ti te utrdijo in pospremijo v odraslo osebo.

A

Amen pomeni tako bodi. Aleluja je radostni vzklik odrešenih. Če med nami ni odrešenja potem smo na napačni poti na poti razočaranj in nerodovitnega življenja. Reči aleluja odrešenju, ki nam je podarjeno je resnična drža zrelega kristjana. Drža kristjana, ki vidi in gleda odrešenju v oči, prek težav in križev življenja. Kristjan vztrajno gleda v odrešenje in spregleda blesk skušnjav. Amen - tako bodi naj bo med nami polnost aleluje.

-Brat Jakob Kunšič, OFM Cap.

Sedaj ima skupina 5 minut časa za premislek, preden si tudi to podelijo.

- Kaj te je v poslanici nagovorilo?
- Kako naše bratstvo napreduje v edinosti?

Dejavnost

Na plakat ali večji list papirja zgoraj napišemo "Idealni brat/sestra ima" (če imamo v bratstvu tudi kakšnega nadarjenega risarja, naj ta nariše tudi podobo tega idealnega brata/sestre) spodaj zapisujemo talente naših članov na naslednji način:

V bratstvu skupaj najdemo darove ki jih imamo, npr. X. je dober v delu na računalniku, Y. ima smisel za humor (nekaj, kaj je značilno za to osebo). Oseba o kateri se govori, ne sme nič takrat govoriti. Gre za to, da bi videli darove drugih, jih cenili in se veselili tega, koliko darov imamo skupaj. Vsak ne more imeti vsega, ampak vsak lahko prispeva svoj del v gradnjo edinosti in bratstva.

Idealni brat/sestra ima:

- Smisel za humor kot X.
- Je dober v delu z računalniki kot Y.
- Je umirjen kot W.
- Vedno najde dobro stran v situaciji kot Z.

Zaključna molitev

V krogu se primemo za roke in zmolimo molitev Očenaš, s priprošnjo da bi znali ceniti svoje talente in talente drugih ljudi, ter da bi rasli v medsebojni povezanosti in ljubezni.